

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010409
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312010409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2013 v Žiline, o odvolaní obžalovaného B. W. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/125/2012 zo dňa 4.3.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por., z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/125/2012 zo dňa 4.3.2013.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.,

obžalovaného B. W., nar. X.X.XXXX v P. nad Y., ČR, adresa na doručovanie
písomností G. - O. N. XXX, okr. J.

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 25.4.2012 v čase okolo 19.00 hod. v mieste prechodného pobytu z okna rodinného domu č. XXX, v meste G., v miestnej časti O. N., okr. J., mieril krátkou zbraňou striebornej farby značky Ekol Firat Magnum, kal. 9 mm P.A., v.č. F 740506, na B. W. a B. M., ktorí v tom čase boli v záhrade pri rodinnom dome č. XXX v meste G., v miestnej časti O. N., okr. J. a vyhrážal sa im zabitím slovami: „Ja Vás postřím“, pričom počas týchto vyhrážok držal zbraň v jednej ruke, a druhou rukou ju obťahoval, na základe čoho B. W. a B. M. mali obavy z naplnenia jeho vyhrážok,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. a) Tr. zák.,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., u r č u j e skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný B. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 25.4.2012 v čase okolo 19.00 hod. v mieste prechodného pobytu z okna rodinného domu č. XXX, v meste G., v miestnej časti O. N., okr. J., mieril krátkou zbraňou striebornej farby značky Ekol Firat Magnum, kal. 9 mm P.A., v.č.F 740506, na B. W. a B. M., ktorí v tom čase boli v záhrade pri rodinnom dome č. XXX v meste G., v miestnej časti O. N., okr. J. a vyhrážal sa im zabitím slovami: „Ja Vás postřílím“, pričom počas týchto vyhrážok držal zbraň v jednej ruke, a druhou rukou ju obľahoval, na základe čoho B. W. a B. M. mali obavy z naplnenia jeho vyhrážok z jeho strany, a to po predchádzajúcich negatívnych skúsenostiach s ním a na základe povesti, ktorú požíva.

Za tento prečin mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienične odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., určená skúšobná doba na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 23.4.2013, odvolanie odôvodnil. Uviedol, že F. W., jej syn B. a B. M. sú voči nemu zaujatí a snažia sa ho za každú cenu, teda i krivým svedectvom poškodiť. Pred súdom bez hanby klamali, a to napriek tomu, že boli pod prisahou, a F. W. je nábožensky založená. Namietal jeho ohováranie, že je nebezpečný zlosyn s trestnou minulosťou. Oproti svedkom má register trestov bez záznamu, a nebolo proti nemu vedené ani správne konanie. Zásadnú chybu urobil okresný súd, keď neprihliadol na to, že konal v nutnej obrane. Snažil sa zastaviť útok, ktorý intenzívne trval a bol namierený proti nemu, a proti jeho majetku. Nie je pravdou, že by sa poškodeným vyhrážal, že ich postrieľa. Jednoznačne sa mu svedkovia chcú pomstiť. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil, a aby mu vec vrátil k ďalšiemu konaniu.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril. Na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, zamietnuť. Obžalovaný sa na verejne zasadnutie neustanovil a to i napriek tomu, že upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené, a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por., správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom podania mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné, ale pre iné skutočnosti ako uvádza odvolateľ.

Predovšetkým treba uviesť, že pokiaľ ide o procesný postup, krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., a tiež zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti)

podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní vykonal potrebné a dostupné dôkazy, ktoré potom v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil, a dospel k správny skutkový a právny záverom, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný B. W..

Tieto závery súdu prvého stupňa si krajský súd osvojil s tým, že zohľadnil výhrady obžalovaného, ktorý v odvolaní namietal tvrdenie poškodených, že je nebezpečný zlosyn s trestnou minulosťou. Po preskúmaní predloženej veci neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali tvrdenie poškodených, a rovnako neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu poškodených z naplnenia vyhrážok obžalovaného s ohľadom na ich predchádzajúce negatívne skúsenosti s obžalovaným, a tiež na základe povesti, ktorú požíva. Táto skutočnosť síce nemala vplyv na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, ale nezodpovedala vykonaným dôkazom, a preto krajský súd v rámci odvolacieho konania upravil opis skutku tak, aby zodpovedal zistenej dôkaznej situácii. Okrem toho súd prvého stupňa pochybil, keď v skutkovej vete, a tiež v právnej vete neuviedol konkrétny osobitný kvalifikačný pojem závažnejšieho spôsobu konania podľa § 138 Tr. zák., odôvodňujúci použitie prísnejšej trestnej sadzby. Konkrétne kvalifikačné pojmy sú definované v citovanom právnom ustanovení pod písmenom a) až j) a skutočnosť, že páchatel naplnil niektorý z týchto osobitných kvalifikačných pojmov, musí byť vyjadrená vo výrokovej časti rozsudku. Toto pochybenie prvostupňového súdu krajský súd napravil sám týmto rozhodnutím tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V ďalšej časti považoval krajský súd odvolacie námietky obžalovaného za nenáležité a nedôvodné. Obžalovaný B. W. tak v odvolaní, ako i v konaní pred prvostupňovým súdom opakovane tvrdil, že na jeho majetok a tiež na jeho osobu bolo fyzicky útočené, a on sa iba snažil zastaviť útok, ktorý intenzívne trval. Nikomu sa zastrelením nevyhrážal. Podľa neho konal v nutnej obrane, pretože odvracal priamo hroziaci a trvajúci útok. Takéto obhajobné tvrdenie obžalovaného už súd prvého stupňa vyhodnotil ako účelové a nezodpovedajúce dôkaznej situácii. S takýmto záverom sa krajský stotožňuje a pre úplnosť poukazuje na výpovede svedkov B. W., B. M. a F. W. ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný B. W. v rozhodnom čase na nich mieril zbraňou, ktorú jednou rukou držal a druhou obťahoval a kričal „Ja Vás postřílim“. Žiadne kamene do okien domu obžalovaného nehádzali. Svedkovia B. W. a B. M. doznali, že na adresu obžalovaného použili nadávky, za ktoré konanie im bolo v priestupkovom konaní uložené pokarhanie. Uvedené bolo objektívne preukázané rozhodnutím Obvodného úradu Čadca, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 27.6.2012. Iný útok na majetok obžalovaného, resp. na jeho osobu preukázaný nebol. Podporne vyznieva i výpoveď svedka W. B. a svedkyne Bc. S. N., ktorí popísali správanie všetkých zúčastnených bezprostredne po tom ako prišli na miesto samé a prešetrovali oznámenie, ktoré učinil telefonicky obžalovaný B. W.. Potom obhajobné tvrdenie obžalovaného, že konal v medziach nutnej obrany, keď sám uviedol, že na poškodených namieril zbraň a túto obtiahol, nemôže obstáť a zbaviť ho trestnoprávnej zodpovednosti.

Prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., je ustanovenie, ktoré poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Jeho objektívna stránka spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u tejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Spôsob, akým obžalovaný B. W. reagoval na správanie poškodených, keď na nich namieril zbraň a túto obtiahol, bez akýchkoľvek pochybností mohol vzbudiť u poškodených a aj vzbudil dôvodnú obavu o ich život.

Krajský súd bez ďalšieho uzatvára, že nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného tak ako bola ustálená rozhodnutím súdu prvého stupňa, pretože bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný B. W. v rozhodnom čase, t.j. dňa 25.4.2012 spáchal skutok tak ako je tento popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a takýmto konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. a) Tr. zák..

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti považoval rozsudok okresného súdu v tejto časti za správny, a v podstate ho nezmenený prevzal do svojho rozsudku. Uložený trest vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu a s určením skúšobnej doby na 1 rok zodpovedá základným zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.. Ide o trest primeraný,

zodpovedajúci stavu veci a zákonu, keď išlo o najnižšiu možnú výmeru (sadzba 6 mesiacov až 26 mesiacov s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák.,) akú bolo možné obžalovanému uložiť. Krajský súd si v súvislosti s výrokom o treste osvojil úvahy a tiež i právny záver okresného súdu, keďže tento považuje za správny a zodpovedajúci zákonu. Navyše len dodáva a obžalovaného upozorňuje na ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., ktoré upravuje postup súdu v prípade, že by odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život. V takomto prípade nastupuje možnosť nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Teda, ak by obžalovaný nevedol riadny život počas skúšobnej doby jedného roka hrozí, že by si musel podmienečný odložený trest vo výmere 6 mesiacov vykonať.

S poukazom na uvedené, krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.